

защото опитенъ дългогодишенъ войвода остава само той (Хитовъ), та ако загине и той, тогава дѣлото ще се повърне много назадъ, докато узрѣе такъвъ опитенъ човѣкъ. Най-напредъ трѣбвало да се турне и върна дружина отъ вѣнъ и сигурни и върни посрещачи отъ вжтре. Искане отъ Хитова картини отъ Аспаруха, Крума, Симеоновото влизане въ Цариградъ, вашата и Хаджи Димитрова битка и др. за да ги покачимъ на сценитѣ и салони, кждѣто ний българскитѣ ученици устройваме балъ (за да видятъ чуждестранцитѣ нашето минало) който ще стане на св. Кирилъ и Методи.

Презъ ваканцията на 1874 год. Драсовъ по поръчка на П. Хитовъ трѣгва изъ Ромжния отъ градъ въ градъ, да се срѣща по отдѣлно съ българитѣ, да ги насърчава и имъ взима мнението. Ходилъ е въ Турно Могурили, Александрия, Зимничъ, Букурещъ, Плоещъ и отъ всѣкъжде е донасялъ на Хитова за стореното.

Съ писмо отъ 23. X. 1874 г. отъ Писекъ Драсовъ, написва едно много остро писмо съ млади идеи и патриотиченъ, противопоставя се на идеята на Каравеловъ, който иска чрезъ перото да се действува, да се спрѣ макаръ за благовременно революционното дѣло, докато бждатъ пуснати 100-тина души отъ затворитѣ. Пита се: дали да се гледатъ тѣзи 100 души или 7 милиона народъ. За освобождението безъ жертви неможе, това е било и съ други народности, затова дѣлото трѣбва да продължава. Затова както казахъ по-рано, революционеритѣ се раздѣлятъ на два лагера: млади (революционери) и стари (за възражданieto). Хитовъ отъ старитѣ е за революцията.

Друго много важно писмо Драсовъ пише на Хитово отъ 15. V. 1875 год. Между другото казва, че се е запозналъ съ историка Костединъ Иречекъ, който е обходилъ Сърбия и идущата година възнамерява да обходи и българско. Славянофилъ, той се интересува отъ началото 1868 год. до края на въстанията, като желаялъ да опознае немскитѣ